

El gran Parc Central

El Castell. En dèiem així de Puigterrà. Quan era petit, hi jugava amb una colla: ens hi inventàvem aventures i batalles. Ens ficàvem en unes coves que devien ser els antics refugis antiaeris, al carrer del Sol. Muntàvem barricades amb pedres i troncs per defensar-nos d'enemics imaginaris. Corríem entre els pins, fins que tornàvem de color marró a casa, mans enganxifoses de resina, contents de les nostres victòries. A l'adolescència, hi anava a llegir, assegut als antics murs, mentre la fantasia s'esvania entre les hores i les lletres, i contemplant com la ciutat se submergia al capvespre en una foscor remorosa. Les meves primeres experiències amb noies també recorden aquest paisatge: un llarg petó tenia el gust de la brisa de la tarda, l'olor de romaní del cabell en el vent, un palpitir freturós com si el puig tremolés, però que venia del cor. D'adult, he escrit més d'un article reivindicant-lo com el gran parc urbà desaprofitat. Articles al Pou mateix, quan manaven socialistes a l'Ajuntament. Articles quan Manresa era un feu convergent. Esments més recents, posant en relleu la mediocritat de l'urbanisme municipal que ha perdut l'oportunitat de fer el gran parc urbà. I el Castell, cada dia més degradat, paradís nocturn d'aventurers, de parelles furtives, però també de depredadors.

Ara, Impulsem Manresa acaba de presentar un projecte per convertir Puigterrà en el gran parc central. Un pulmó verd de quatre hectàrees al bell mig de la ciutat, que ha d'esdevenir zona d'esbarjo per a la gent gran, zona lúdica per als nens, zona esportiva per a molts, i un espai per gaudir, menjar, beure, ballar..., especialment els més joves. Un lloc per contemplar la ciutat a vol d'ocell. M'encanta la idea d'un bar-restaurant amb vistes a dalt de tot, i que donaria l'activitat necessària per mantenir l'espai. Algú dirà que, per costós, no es podrà fer. Jo replicaria: per costós i lleig, el pàrquing de la Reforma. Per costós i inútil, el Palau Firal. Per costosos i lamentables: la passarel·la de ferro de la fàbrica de l'Aranya, els parcs amb reixes, les escales de l'Ajuntament i del Museu... O és que totes aquestes obres no han contribuït a arruïnar les arques municipals? Contra costós: rellevant i ambiciós.